

A. M. Hansen: Heller ikke jeg finder Anledning til at komme ind paa en længere Udredning af de smaa Ændringer, der foreslaas i de foreliggende Lovforslag. Der er gjort udførligt Rede for disse af de højt-ærede Ministre samt af de foregaaende Talere. Jeg kan derfor, saa meget mere som man nu hører, at der er Stemning for, at Lovforslagene skal i Udvalg, nøjes med at anbefale de to foreliggende Lovforslag til hurtig og velvillig Behandling.

J. S. Foget: Man vil i denne Tid ofte høre Krav om større Ansvarlighed fremsat, og der er sikkert i adskillige Tilfælde Grund dertil, men efter de Oplysninger, vi har haft Mulighed for at faa i Hænde vedrørende de to foreliggende Lovforslag, kan vi ikke se rettere, end at den Ændring, der her foreslaas fra en Uklarhed over til en Klarhed, er at foretrække fremfor de hidtidige Tilstande. Der fastsættes jo dog i begge Lovforslag et Ansvar for Forsømmelighed vedrørende Personalets Antagelse, Tilrettelægningen af Arbejdet og Tilsynet med Arbejdets Udførelse, og man maa gaa ud fra, at naar der er et Ansvar i disse Tilfælde, og dette Ansvar er fastlagt her i Loven, vil den derved tilvejebragte Tilstand være bedre end de hidtidige Tilstande. Paa Basis af de foreliggende Oplysninger kan vi derfor ubetinget give Tilslutning til Lovforslaget.

Justitsministeren (Steincke): Jeg takker samtlige ærede Ordførere for deres Tilslutning til Forslaget og skal selvfølgelig være villig til, om det ønskes, i et Udvalg at give nærmere Oplysninger til Belysning af Rimeligheden af dette Forslag.

Finansministeren (H. P. Hansen): Ogsaa jeg kan takke de ærede Ordførere for den Tilslutning, de har givet det foreliggende Lovforslag.

Det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel spurgte, hvorledes § 3 skal forstaaes. Det hedder i denne Paragraf, at Kassebetjentene er ansvarlige for det Tab, der i Tjenestens Udførelse forvoldes af deres Fuldmægtige og øvrige Kontorpersonale, for saa vidt de har udvist Forsømmelighed ved Personalets Antagelse, ved Tilrettelægningen af dets Arbejde eller ved Tilsynet med dets Udførelse. Hvis der nu blev antaget en Mand, som engang har gjort sig skyldig i Tyveri, og der saa sker noget med den Mand, vil man saa sige, at der er udvist Forsømmelighed ved Antagelsen eller ved Tilrettelægningen af Arbejdet eller ved Tilsynet med Arbejdets Udførelse? Ja, jeg tror, at hvis

jeg vilde stille det Spørgsmaal til det ærede Medlem, der er Jurist, saa vilde han ikke være i Stand til at give mig klart Svar paa, hvorledes man skulde gaa frem ved visse Lejligheder, thi der kan være saa mange forskellige Forhold, som spiller ind. Hvis en Mand engang har begaaet et Tyveri, og han saa efter flere Aars Forløb, maaske efter 10—15 Aars Forløb, bliver antaget til en Tjeneste, naar han i disse 10—15 Aar har udført sit Arbejde paa en tilfredsstillende Maade, ja, saa vil jeg ikke paa Forhaand sige, at man kan lægge Ansvaret paa den Mand, som har antaget ham. Hvis den antagende har været bekendt med dette Tyveri og har sat ham paa en maaske vanskelig Post, saa rejser det Spørgsmaal sig, om det var forsvarligt at gøre det, og saa rejser endvidere Spørgsmaalet sig, om han har ført det fornødne Tilsyn. Jeg tror, man maa tage hvert enkelt Tilfælde op for sig og saa eventuelt lade Domstolene afgøre, om den paagældende i Henhold til denne Lovs Bestemmelser har dette Ansvar, om han har udvist Forsømmelighed o. s. v. Jeg tror ikke, det vil være muligt at give et afgørende Svar gaaende ud paa, at den Mand, der een Gang har begaaet en Forseelse, han skal straffes hele sit Liv igennem og maa aldrig faa Adgang til at vise, at han er blevet en hæderlig Mand igen, men jeg har ogsaa forstaaet, at dette heller ikke er det ærede Medlems Opfattelse. Jeg tror ikke, at jeg paa nærværende Tidspunkt kan svare anderledes, og mener man, at denne Paragraf skal udformes tydeligere, saa kan man jo drøfte Spørgsmaalet i det Udvalg, som nu faar Sagen til Behandling.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Victor Pürschel: Jeg vil gerne takke den højtærede Finansminister for den i det hele behændige Besvarelse af Spørgsmaalet, men jeg vil dog gerne tage Afstand fra en enkelt Udtalelse. Naar den højtærede Finansminister taler om, at en Mand; der een Gang har været straffet for Tyveri — det er nu særlig Bedrageri, jeg lægger Vægten paa, jeg tror, jeg nævnte begge Dele —, skulde straffes hele sit Liv derigennem, at han ikke kunde blive ansat, saa vil jeg gerne sige dertil, at det er nu ikke nogen helt urimelig Konsekvens af, at en Person engang gør sig skyldig i Bedrageri, at man saa ikke anbringer ham paa en Tillidspost med Hensyn til Oppebørsel af Indtægter, og jeg forstaaar jo ogsaa den højtærede Finansminister